

[Ministeren får offentlige arbejder.]

les med forholdene i Ribemarsken, som jeg har fremsat lovforslag om, eller Tøndermarsken, som jeg håber at kunne fremsætte forslag om senere i samlingen.

Så vidt jeg er oreinteret, har Sønderjyllands amtsråd efter stormfloden den 3. januar i år igen optaget sagen til overvejelse, men dermed er naturligvis ikke sagt, at amtsrådet mener, der skal gøres noget. Ligesom min forgænger som minister for offentlige arbejder må jeg sige, at sagen ikke er af en sådan art, at jeg bør tage et initiativ i den på nærværende tidspunkt.

Burgdorf (KF):

Jeg føler aldeles ingen trang til at sige ministeren tak for det svar. Hvad man vil gøre i det sønderjyske amt, det ved jeg ikke, men jeg vil da tro, de er positive dér. Det er rigtigt, at det drejer sig om et begrænset antal mennesker, men det er dog en landsby, som står i fare for at blive oversvømmet og har gjort det gang på gang. Hvad skal de mennesker tro? Er de blevet glemt eller hvad? Vil det sige, at man lader Ballum by forsvinde i Vesterhavet ligesom alle de andre 19 sognekommuner, der er forsvundet der i tidens løb? Hvad vil man gøre? Vil man sige, at det er for lille et projekt, det kan vi ikke have med at gøre, og så lade de folk skøtte sig, som de nu kan, når stormfloden er der?

Jeg synes ikke, man kan være det bekendt, og jeg vil meget henstille til ministeren, at han tager det op til virkelig overvejelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg mener, det i denne sag er helt afgørende at høre Sønderjyllands amtsråds mening.

Vi har i øjeblikket to store opgaver foran os, Ribediget og marskdiget i Tønder. Med den situation, vi har i øjeblikket, så gælder det om at sikre sikkerheden for de flest mulige mennesker. Når vi har hørt, hvad man siger i Sønderjyllands amtsråd, må vi tage op, hvad der videre skal udbygges, men vi må nok erkende alle sammen med de forhandlinger, der i øvrigt foregår i huset, at vi ikke bare kan springe ud på det store, dybe vand i denne sag og tage den ene sag efter den anden op og løse den.

Burgdorf (KF):

Jeg er enig med ministeren i, at vi selvfølgelig skal høre, hvad amtet siger i den sag, men for mig er det primære, at der er nogle mennesker dér, og der er en landsby dér, som er i fare for, hvis katastrofen sker, at blive oversvømmet og måske udslettet, og jeg mener ikke, man kan sige: ja, vi har nogle store projekter, og dem skal vi først klare. Det mener jeg også vi skal, men jeg mener også, vi har ansvar for det øvrige.

Hvis jeg kunne få ministeren til at sige, at han gerne vil se velvilligt på sagen også i fremtiden og efter forhandling med amtsrådet, så vil jeg være taknemlig for det.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg mener, vi skal se velvilligt på alt, hvad der er rimeligt og forsvarligt, og undersøge tingene, men der er to ting, der er vigtigere i den givne sag, det er Ribediget, og det er Tønderdiget; derefter må vi se på de andre ting. Det er det afgørende i øjeblikket, hvor vi fører forhandlinger, der er meget vanskelige, for at få dækket de udgifter, vi skal have til mange ting.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Sigsgaard (VS) til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren bekræfte, at højvandet i midten af februar vil nå endnu højere end den 3. januar, hvis vejrforholdene bliver, som de var 3. januar, og hvad vil ministeren foretage i den anledning?“

(Spm. nr. 285).

Skriftlig begrundelse.

Højvandsamplituden ved Højer sluse svinger fra 0,8-1,8 meter. Svingningerne er astronomisk betingede. Den 3. januar var den 1,5 og altså ikke maksimal.

Den vil være over 1,5 meter på flere datoer i februar, højest 17.-18. februar. Bliver vejret på sådanne datoer, som det var den 3. januar, kan der altså forventes en endnu alvorligere situation og særlig alvorlig, fordi digerne er stærkt svækket efter januarstormfloden. Det er derfor nødvendigt at informere den truende befolkning grundigt om disse forhold og at gøre, hvad der er muligt for at forhindre den truende katastrofe.